

Vredesbyrd

Dimmu Borgir

Reis deg opp
La oss bestride
Den tanke fra vår lend

Og dyrk
På en forbannet jord
En smertens ætt

For så og tyngje
De barmhjertiges skjød
Som har tiltro til
Den sjeleløses brød

For den tro du besitter
Er intet annet enn avsmak og hovmod
Og din nøden etter viten
Er en overflod av hån og skjend

Smerten i mitt hjerte er ikke tørste
Etter himmelsk legeme

Ei er det sviktende søken etter englemakt
Det er ilden og den brenner
Det er bare det at du
Skjemmer for den

Ta del i skyldens skygge
Behag din sjel med syndens under
For hvor er vel du
Når lampen slukkes

Men døden kommer ei
Med vårt bud
Gjenklang fra den prektiges arv
Vil innfri det endelige forderv

Reis deg opp
La oss bestride
Den tanke fra vår lend

Og dyrk
På en forbannet jord
En smertens ætt

For den tro du besitter
Er intet annet enn avsmak og hovmod
Og din nøden etter viten
Er en overflod av hån og skjend

Bring dom over andre en ditt eget hode
Der du gjemmer din skam i lovsang
Så skal du få smake frukten
Av din egen bortgang

Som en flokk av helveds opphav
Og forvaltere av foraktens sønn
Parerer vi deres list med avskyens prakt

Med beviset på vår tunge byrde
Ligger deres sinn i åndenød
Skamfært tilbake uten makt

Reis deg opp
La oss bestride
Den tanke fra vår lend

Og dyrk
På en forbannet jord
En smertens ætt

For så og tyngje
De barmhjertiges skjød
Som har tiltro til
Den sjeleløses brød